

[Margrete Auken]

Vi er også enige om, så vidt jeg kan høre på denne debat, at den forskning, der foregår i dyrs velfærd, skal styrkes, og vi er også enige om, at vi ikke kan blive meget konkrete, fordi det vil binde os utidigt. I SF's forslag begynder vi heller ikke at foreskrive, hvor store stalde skal være, hvor store bure skal være, osv. Vi ved som sagt godt, at der foregår denne forskning hele tiden. De ting, vi konkret har foreslået, er noget, som der blandt adfærdsforskerne stort set er enighed om. Man kan komme længere med, hvordan man kan forbedre forholdene, men det, der skal stoppes, er der enighed om skal stoppes. Der var i forrige uge en foredragsrække eller et kursus på Landbohøjskolen, hvor Akademiet for de Tekniske Videnskaber fremlagde deres resultater, og det var nogenlunde samstemmende en opbakning af de synspunkter, som både Socialistisk Folkeparti og dyreværnsorganisationerne har gjort sig til talsmænd for.

Det, man kan være bange for, er, at hvis vi ikke præciserer noget mere i loven, sker der ingen verdens ting. Ministeren sagde gribende her i starten, at det ikke var godt at give Dyreværnsrådet nogen kompetence, fordi de ikke havde noget ansvar, og det kunne jeg have været enig med ministeren i, hvis han havde givet Folketinget lejlighed til at påtage sig ansvar og kompetence, men tværtimod forsøger ministeren efter bedste evne at sikre sig, at Folketinget ikke skal rodes ind i denne sag, men at ministeren skal udstyres med samtlige bemyndigelser, og så er det altså ministeren, der skal gøre det.

Når man så spørger, hvem der skal rådgive ministeren, siger ministeren: Ja, jeg har jo sådan nogle gode rådgivere i forvejen. Der er f.eks. Det Veterinære Sundhedsråd. Det er dem, der, så vidt jeg kan se på høringssvarene, ikke synes, man behøver at ændre formålsparagraffen. Jeg kan tage fejl, for vi har først fået høringssvarene sent. Justitsministeriet sørger jo ikke for, at vi er oversfynede – de har ligget der længe. Men jeg mener, det var Det Veterinære Sundhedsråd, der har sagt, at vi godt kunne beholde den gamle formålsparagraf.

Jeg ved heller ikke, hvem det er, der rådgiver ministeren, når han gør, som vi fik beskrevet – om det nu er justitsministeren eller landbrugsministeren, jeg skal efter her, og som vi havde fat i før med EF – hvor det jo altså viser sig, at man lægger sig på bagsmækken i stedet for at

prøve at være nogle af dem, der gør noget aktivt for at skubbe sagen i den rigtige retning. Jeg regner med at få gode og kvalificerede svar.

Men jeg kan forsikre, at når vi har sat Dyreværnsrådet ind, som også var foreslået i den grønne betænkning, så er det da, fordi vi skal have et ordentligt check på en kompetent opfølgning af den bemyndigelseslov, som også vi i vores forslag går ind for. Vi har ikke tænkt os at udfylde alle rammerne. Vi siger, der skal være en løbende opfølgning både i forhold til den europæiske konvention og i forhold til EF, og derfor vil vi altså gerne lave et ganske stærkt organ. Jeg ved, at når dyreværnsorganisationerne i sin tid støttede den samlede betænkning, skyldtes det, at Dyreværnsrådet var i det. Der var jo mange af os, der kritiserede dyreværnsorganisationerne for at lave et alt for slattent bidrag til betænkningen, og de forsvarede sig dengang med, at man med dette Dyreværnsråd kunne få en ordentlig opfølgning. Derfor fik justitsministeren dengang et nogenlunde brugbart udspil, som han imidlertid valgte at lade være med at bruge og i stedet for lytte til den ene part, hvad vi jo også kan se på høringssvarene at han stort set har gjort. Der er én side af vort samfund, som har en betragtelig større indflydelse end en anden på, hvordan det skal gå med dyrene, og det er altså ikke dyrenes fremmeste talsmænd, der har fået den stærke indflydelse. Det kan vi se på ministerens forslag – der er så at sige ingen restriktioner.

Men jeg vil gerne spørge ministeren, om det kun er ministeren, der må tage initiativ. Når han afviser, at SF's forslag kan bruges, simpelt hen fordi de er konkrete, hvem må så have lov til at lave konkrete forslag andre end ministeren? Og han gør det så ikke, konstaterer vi.

Der er en enkelt ting, som har undret mig meget. Hvorfor må ordet »sundhed« ikke stå i § 2? Jeg forstår, at også Landbrugsministeriet har sagt, det ikke må stå der. Men både Landbrugsrådet og Husmandsforeningerne har dog sagt, at det skal stå der. Det er faktisk en god idé at have det stående der. Professor Willeberg understregede på konferencen ude på Landbohøjskolen, at sundheden er en god parameter. Man kan faktisk se noget om, hvordan dyr har det, hvis de overlever det, man gør ved dem. Det er af betydning, hvis man introducerer produktionsformer, hvor dyrenes dødelighed vokser betydeligt – nu ved jeg godt, at dyr såvel